

[Christmas Møller.]

ved Offentligheden, den ved, at Socialdemokraterne demonstrerer i det paagældende Udvalg og ikke gør noget som helst andet, at Forholdet er dette, at vi overfor denne Industri som overfor andre har stillet positive Forslag, men at Socialdemokratiet har vendt sig imod disse Forslag og har stillet sig paa det Standpunkt, at de Foranstaltninger, der skulde gennemføres, skulde behæftes med saadanne Betingelser, som efter vor Opfattelse ikke lader sig gennemføre i det nuværende Samfund, men kun lader sig gennemføre i et socialdemokratisk.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at han ved Indiskretion havde faaet at vide, at det ærede Medlem Hr. Drachmann viftede med nogle Blade, som var blanke. Nu tror jeg, det ærede Medlem Hr. Nygaard vil være enig med mig i, at man ikke altid skal stole for meget paa Indiskretioner, og det synes jeg heller ikke, det ærede Medlem skulde gøre her, for det, det ærede Medlem Hr. Drachmann har taget til Orde for paa hele dette Omraade, det er nøjagtig det samme, som jeg for mit Vedkommende har henvist til her.

Man har altsaa fra Socialdemokratiets Side i det forløbne Par Rigsdagssamlinger i Virkeligheden ikke vist nogen Interesse for disse Spørgsmaal — denne Forespørgsel blev stillet den 1. Marts, den foretages i Dag, og jeg maa maaske have Lov til at sige, at den har vel i de forløbne 15 Dage fra den 1. til den 15. Marts gjort sin Nytte — man har efter vor Opfattelse handlet rent politisk. Man handlede politisk i Sommeren 1927, man handlede politisk i Foraaret 1928, og vi kan derfor ikke paa nogen Maade blive imponeret af, at det ærede Medlem Hr. Nygaard mener, at han bør stille en Dagsorden af det Indhold, det høje Ting kender.

Med Hensyn til den anden Del af Forespørgselen, hvor det ærede Medlem Hr. Nygaard spørger om, paa hvilken Maade man vil modvirke den Forarmelse og Demoralisation, der er Følgen af den fortsatte Arbejdsløshed, skal jeg sige, at under de Debatter, der har været i dette høje Ting angaaende Arbejdsløshedsloven og dens Ændring ved Lov af 1. Juli 1927, har det konservative Folkeparti klart og tydeligt tilkendegivet, at vi ikke vilde være med til at ændre Arbejdsløshedsloven af 1927.

Vi kan da heller ikke for vort Vedkommende erkende, at Tidspunktet nu — jeg kunde næsten sige, da Klokkeren er ved at falde i Slag — er inde for det høje Ting til at give en saadan Tilkendegivelse, som

det ærede Medlem Hr. Nygaard har foreslaaet. Det konservative Parti er i denne Sag som i alle andre Sager at finde paa et sagligt Grundlag, og vi kan ej heller erkende, at det ærede Medlem Hr. Nygaard og hans Parti er de rette til at kritisere, efter hele den Politik, der er gaaet forud. Jeg skal derfor tilraade det høje Ting at stemme imod den stillede Dagsorden.

P. Munch: De Talere, der har haft Ordet hidtil, har alle erkendt dette Spørgsmaals meget store, man kan vel næsten sige, alt overskyggende Betydning for dansk Erhvervsliv i Øjeblikket. Der har været nogen Uenighed om, hvorvidt Arbejdsløsheden kan maales efter den rent øjeblikkelige Tilstand, eller i hvert Fald om det maa hævdes, at Arbejdsløsheden nu i Aar har bevaret et Omfang, der meget nær svarer til Omfanget forrige Aar. Nogen meget stor Strid kan der dog neppe opstaa derom.

Jeg tror, at vi alle sammen maa give den højtærede Statsminister Ret i, at Is og Sne og hvad andet ondt Vinteren har bragt, har den højtærede Regering lige saa lidt Ansvar for, som den har Æren for det Vejr, der bragte en bedre Høst sidste Efteraar, end man har haft i lang Tid herhjemme. Jeg tror ogsaa, vi alle er fuldkommen paa det rene med, at det meget høje Tal, der nu Uge efter Uge offentliggøres for Arbejdsløsheden, i ikke helt ringe Grad er paavirket af de særlige Vinterforhold. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at naar disse er overvundet, vil der komme en betydelig Nedgang i Arbejdsløsheden, jeg regner endog med, at denne Nedgang vil blive stærkere end den, man kunde have regnet med, hvis man ikke havde haft disse Vinterforhold, idet meget, der har været standset nu, utvivlsomt i den allerførste Tid vil blive sat i Gang.

Men naar vi ser bort fra alt dette, naar vi ikke regner med Dagens øjeblikkelige Tal, men med den nu bestaaende regelmæssige Arbejdsløshed i Danmark, saa kan vi ikke bestride, at foreløbig har Arbejdsløshedstallene lagt sig fast ved, procentvis taget, det dobbelte af det, de regelmæssig var i Danmark i Aarene før Krigen, og de har lagt sig fast højere, betydelig højere, end i andre Lande i Europa.

Nu kan man vistnok paastaa, at i Danmark tælles de arbejdsløse op med større Fuldstændighed end i de fleste andre Lande; men sammenligner man Tallet for Danmark med Tallene i England, Tyskland, Sverige og Norge, kan man ikke regne med,